

Og bliver der for Alvor Tale om Eksport af dansk Vaarsæd, vil det sikkert i Foraarstiden komme til at svide ganske artig til Vestjyderne og Husmændene overalt i Landet. Forholdet er det, at der er en hel Del sent saadet Vaarsæd, som maaske ikke vil opnaa Modning og derfor ikke egne sig til Udsæd. Jeg forstaaer derfor vanskeligt, at Venstres Ordfører i Folketinget, som ogsaa ovre fra Jylland kender de samme Forhold som jeg; kunde tale, som han gjorde. Det var ikke nogen særlig varm anbefaling af Lovforslaget, men det var dog en anbefaling. Den ærede Ordfører for Venstre her i Tinget sagde nys, at den højtærede Minister havde været heldig med sit Kornlovsforslag, men jeg fik egentlig ikke det Indtryk ved at høre paa Forhandlingerne i Folketinget, at den højtærede Minister har været saa særlig heldig. Det forekommer mig, at man fra 3 Sider ret stærkt angreb Lovforslaget, og fra hans eget Partis Side lød der heller ikke nogen særlig varm anbefaling. Der var baade Fejl her og Mangler der, og dem undlod man ikke at pege paa. Efter min Mening burde man i Aar i Stedet for at gaa bort fra Ligningen have udvidet den og f. Eks. krævet Afleveringspligt ogsaa af Vaarsæd af alle Jordbrugere, hvis Ejendom har en Værdi, der overstiger en nærmere fastsat mindste Grænse. For disse Ejendomme vilde det vist have været praktisk, om man var gaaet ned til en Ligning, hvorved man ikke som i Fjor fritog dem med $\frac{1}{16}$, men $\frac{1}{10}$ af Arealet. Man skulde egentlig ikke synes, at det var for meget at forlange af danske Landbrugere i de Tider, vi lever i, at de tilsaaede mindst $\frac{1}{10}$ af deres egentlige Agerjord med Brødkorn. Vi ved, hvor vanskeligt det har været at købe Korn udefra og hvilke uhyre store Priser det har maattet købes til. Nu har man sagt Gang paa Gang, at det Grundlag, vi havde i Jordværdien, ikke var saa heldigt; dels var det noget nyt, man var inde paa, og dels var det ikke saa sikkert, fordi man ikke den Gang havde tænkt sig, at der kunde ske det, at man kunde lave en Ligning paa Grundlag af Jordværdiansættelsen, men jeg ved, at man saa sent som i Sommer har foretaget en Ejendomsskyldvurdering og en Jordskyldvurdering. Denne, skulde man synes, var saa nær moderne, som den kunde være, og den kunde man eventuelt have brugt. Men skulde man bruge den, saa synes jeg, det var rigtigt, om man vilde forhøje 200 kg pr. 1 000 Kr.'s Jordværdi til

250 à 300 kg. Nu er Forholdet det, at Jordbrugere og Rugdyrkerne kommer til at levere mere eller et lignende Kvantum Brødkorn, endda de ikke er saa godt stillede som Folk paa de rigere Kornegne. Jeg kunde derfor ønske, at der blev Lejlighed til en kortere Udvalgsbehandling, for at mit Parti kan faa Lejlighed til at stille Forslag dels om Ligningen, dels om Ombytningsretten og endelig for at gøre det muligt for den højtærede Landbrugsminister eller en anden Faktor, at det Korn, der kan fremkomme ved Ligning, og som man mener, det er forsvarligt eventuelt at eksportere, kan bruges til Kompensation for derved at fremskaffe visse Gødningsstoffer, fosforsur Gødning og Kvælstoffer, f. Eks. Norgessalpeter, ligesom paa et tidligere Tidspunkt, medens den radikale Regering sad, hvor man brugte visse Mængder Korn til Kompensation og derved fremskaffede billige Gødningsstoffer. Det har jeg tænkt mig vilde være en fornuftig Form, hvis der overhovedet er Tale om, at man kan eksportere noget. Disse mulig fremskaffede Gødningsstoffer kunde igen afleveres til de brødkornsproducerende Egne til Fremskaffelsesprisen plus Fragten plus andre eventuelle Omkostninger.

En enkelt lys Side har dog det forelagte Lovforslag fremfor dets nærmeste Forgænger, og det er, at man har optaget den hollandske Vægt. At den ikke har været brugt det sidste Aar, har, det tør jeg dristig paastaa, en ikke uvæsentlig Andel i, at Tørringsudgifterne og derunder Svindet har været saa uforholdsmæssig stort. Jeg føler mig overbevist om, at Bestemmelsen om den hollandske Vægts Indførelse vil spare Statskassen for adskillige Millioner Kroner i Sammenligning med det sidst afsluttede Aar, allerede derved, at man har Midler til straks at dele det indkomne Brødkorn i to Dele: een Del, som straks kan anvendes til Brødkorn, og en anden Del, som kan henvises til øjeblikkelig Tørring. I Modsetning dertil gik vi i Fjor den Vej, at man lod det hele gaa ind og blandede det daarlige med det gode og tidt tørrede baade den gode og den daarlige Del. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han eller Kornadministrationen ikke har tænkt sig noget i Retning af straks at foretage en saadan Sortering af Kornet. Jeg vil gerne have lidt at vide om, hvilken Grænse man kan tænke sig at drage. Jeg vilde mene, at den Grænse, som er sat her, omkring 114 hollandsk Vægt, vil være praktisk. Ganske